

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

74. Cap. De Perfectione.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

perductæ id à Deo sæpenumerò impetrant, ut hoc modo plura quotidie bona opera accumulemus, utque diù quàm vivis, quàm defunctis simus auxilio.

Si amas te, proximum dilige, inquit S. Eucherius (a) quia nihil magis commodis tuis dabis, quàm quod contuleris alienis.

CAPVT LXXIV.

DE PERFECTIO NE.

Magnæ felicitatis est in eo statu vivere, in quo nonnumquam una alterave suppetit hora, ut de Deo, deque animæ nostræ salute accuratiùs cogitemus.

Si gratiæ, quas modò tibi imperit Deus, concederentur damnatis, tanto fervore illum hi diligerent, ut omnibus se peccatis, & peccatorum panis essent exempturi. Gentes etiam immanitate barbaræ vitium unum aliquod quotidie extirparent, assiduùque in fervore caperent incrementum, atque in virtutum studio mirabiliter proficerent, nec non ad summam pervenirent Sanctitatem, si tempus, Dei cognitio, crebræque mentis illuminationes, aliavè adminicula illis suppeditarentur, quæ à Divinâ manu tam

(a) *De verâ Sapientiâ.*

liberaliter modò tibi donantur.

Tu interim tam exiguum in virtute facis progressum, tam languidè vivis, nunquam domi habitas: *tibi est Thesaurus tuus ibi est & cor tuum*; rebus caducis assidue immersus jaces; vigesimus jam fortè labitur annus, ex quò Deus aliqua abste requirit, quæ necdum executus es. Adeò diù versari in Schola virtutis, & nullum cælestis scientiæ referre fructum, nonne res planè inusitata, & probrosa est?

Ecqua filia palam prodire non erubescat, si, postquam per sex septemve annos peritissimæ magistræ Scholam frequentavit, se videat æque ignaram acu pingendi, aliudve manuale opus exercendi, ac erat primo die, quo ad artem illam addiscendam manum admoventer.

Te autem, gestatâ per viginti aut triginta annos Religiosâ veste, non pudet prodire tam imperitum, atque omnium virtutum inopem, in earumque exercitio tam languidum & imperfectum, quàm primo eras die, quo profanum vestitum exuisti? Quin imò forsitan tùm eras, magis probus quàm sis modò. Dixeris quidquid lubuerit, nullus umquam neque coràm Deo, neque coràm hominibus tibi erit excusationi locus.

Vita cunctorum fidelium, eorum præfertim, qui divino cultui se manciparunt, continuus est in virtute progressus, ut ad sublimem in cælo tandem aliquando gloriam perveniant.

Longa atque ardua ad virtutem est via, festinato igitur opus est, adhibendusque nobis est modus, quem adhibuit S. *Carolus Borromæus*, qui cum à teneris annis molliter esset educatus, quædam sibi paulatim subtrahere, seseque vincere in parvis constituit, ad majores, durioresque corporis afflictationes, difficilioreque virtutum exercitationes sic quotidie conatens. Nunquam à laboribus cessare visus est: assererat enim, propriam esse magni invictique animi viro, plura semper ac majora aggredi, magisque indies ac magis virtutibus animam exornare, ut si longo etiamnum à perfectione distaret intervallo.

Nunquam justus arbitratur se comprehensisse (ait S. Bernardus) (a) nunquam dicit satis est; sed semper esurit sititque justitiam, ita ut, si semper viveret, semper quantum in se est, justior esse contenderet, semper de bono in melius proficere totis viribus conaretur.

Hinc nequaquam dissimilis est ijs, qui thesaurum effodiunt, quasi effodientes the-

(a) Ep. ad Car.

aurum

aurum: inquit *Iob*. Qui thesaurum effodit, tantò impensius laborat, quantò propius ad illum accesserit.

Sic qui seridè ac strenuè ad perfectionem contendit, quò cælesti thesauro fit propior, eò evadit ferventior, ut soli Deo placeat, omniàque ritè peragat, quæ officij ratio ab eo postulat. Hi enim verò sunt illi, de quibus *S. Paulus Apostolus*. *Spiritu ferventes*.

PROSECUTIO.

Purimi sunt, qui postquam modestiorem induerunt vestitum, aut religiosæ familiæ se manciparunt, magno cum fervore incipiunt; sed horum nonnulli, quorum me valdè miseret, paucis post annis, aut tyrocinio vix egressi, quasi defatigati omninò intepefcunt, suumque in omnibus (sibi folis studentes) commodum, honorem & oblectamenta aucupantur, nec non sensim & sine sensu orationis studium, ceterasque spiritus exercitationes negligunt.

Isti nequaquam sunt spiritu ferventes, sed languidi ac tepidi, habentque, cur graviter extimescant, eò quòd sub Sacra veste nihil solidæ virtutis habeant. Non vestium, sed morum immutatio verum efficit religiosum, ac virtutibus illustrem virum.

Progredere itaque in dies singulos ferventiùs, & cave in virtutis via unquam subsistas. Hac ratione conscientia tua ac tuis moderatoribus, Deoque fieris satis.

Quod si molesta tibi posthac videatur ejusmodi vita, si acerbum sit commodis, sensuumque deinceps carere oblectationibus, quibus languidè vivendo, hætenus es fructus, in mentem revoca mercedem maximam, quam post mortem, & quidem fortè propediem accepturus es in caelis.

Cogita, commoda, sensuumque oblectationes, quibus modò abundas, brevi tempore esse duratura; &, ut centum adhuc durarent annos, quid eorum te post mortem comitabitur? nihil omnino; cuncta quippe transierint: hoc unum es habiturus, quod acrioribus in igne peculiarari torquendus sis pænis; adeò ut forsàn tibi futurum fuisset multò conducibilius sub initium conversionis tuæ vitâ excedere, quando necdum eò deveneras, quò nunc miser decidisti.

Cogita etiam gravem infamiam, ingens tedium, acerbissimos remorsus & angores, quibus appropinquante morte obruèris, si tum tibi conscius sis, te, ut inter tot proborum morum magistros, totque eximia bonorum operum exempla virtutibus

virtutibus animam condecorares, multò
 minorem adhibuisse conatum, quàm opi-
 fices, ut absolutam artis suæ peritiam
 adipiscantur.

Si tum quoque comperias, te, dum vita &
 vires suppetebant, de refranandis indo-
 mitis animi motibus, de fideli cultu Deo
 exhibendo, deque ejus propaganda gloria
 minùs fuisse sollicitum, quàm multi sint
 profani homines, quibus neque tam gra-
 vis est obligatio, neque tantùm temporis,
 neque tam crebra ad virtutem submini-
 strantur præsidia.

Si benignissimus JESUS Judæis olim
 comminatus sit, venturũ aliquandò diem,
 quo Ninivitæ, alijsque à fide alieni eos
 arguent, quod in adorando colendoque
 vero Deo longè minùs fuerint ferventes,
 quàm illi in dijs fictis, saxeis, ligneisque
 simulacris honorandis ac venerandis.

Dubium non est, quin multi homines
 mundani te quoque condemnaturi sint,
 quando ante CHRISTI tribunal, ubi
 nihil remanebit occultum, perspicuè cer-
 nent, segniùs te servivisse Deo, eumque
 multò amasse minùs in Religiosâ solitu-
 dine, quàm illi in medio Babylonis, inter
 frequentes turbas, atque plurimas, gra-
 vissimasque occupationes.

Perpende insuper sub mortem tibi futurum longè acerbissimum, quando videbis eternum cariturum te summâ gloriâ, ineffabilibusque gaudijs, quibus, *Ignatius, Xaverius, Theresia*, alijque, jam perfruuntur in Cælis Sancti, eò quòd hîc in Terris tanto studio virtutem coluerint.

Accedit, si Religioso alicui cætui nomen dederis, te illi, cujus es membrum, turpissimam infamiae notam inurere; quippe profani, homines, notatis vitijs licet exiguis in quæ identidem & palàm prolaberis, viliorem de tua, ceterorumque sociorum vita concipiunt existimationem.

Quid? quòd Religiosæ familiæ, in qua degis, non leve afferas detrimentum; subindè enim pravis tuis exemplis causam præbes, cur idonei adolescentes, idoneæque Virgines vocationem suam, quam divina aspirantè gratia fovere cæperant, prorsus abijciant, & cur alij Religiosi, qui tecum commorantur, moribus tuis depravati à virtute degenerent. Hæc identidem mente revolve.

Ad extremum obversetur animo tuo injuria, quam moderatoribus tuis, ceterisque Sodalibus infers, eò quòd occupes locum aliorum, qui multò ferventiùs & exactiùs

exactius Deo fervirent. Insurgent illi, mihi crede, adversus te in supremi iudicii die, teque non sine tuo magno rubore accusabunt.

Cave igitur ullam quotidie proficiendi occasionem elabi finas; id si non caveris, satius tibi forsan fuisset, in mundo te etiamnum degere, quam amplexum fuisse Religiosum statum, ut in eò tam ignavam languidamque vitam transigeres; quemadmodum judæ prodiori longè fuisset conducibilis, Apostolorum consortio nunquam fuisse adscriptum, quam ibidem tantocum probro sceleratè vixisse.

CAPVT LXXV.

*Studium perfectionis ceteris omnibus
anteponendum.*

Res est planè indigna, quod ceteros superare contendas in omnibus, præterquam in ijs, quæ ad animæ tuæ salutem pertinent.

An non ita se res habet? ægre patieris, te mercibus distrahendis, miscendis aptè sermonibus, ludendo, canendo, saltando alijs esse inferiorem; at quòd eleëmofynis erogandis, quòd frequentandis penitentia